

POGORYWAĆ (1) *vb impf*

Oba o jasne.

praes [1 sg pogorywam.] ◇ *3 pl* pogorywiają. ◇ [*praet* 3 sg *n* pogorywało. ◇ *3 pl subst* pogorywały.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pagonić.

Ulegać spaleniu: [Pogorywam/ Conflagro. *Volck Rrr4.*]

a. *Wielokrotnie:* [Pogorywały kościoły/ pałace/ domy łądowé/ álic hnet kósztownieyszé/ y cudnieyszé dáleko bywały zbudowáné *SenekaGórn* 312; To zeznawali ludzie pamiętnicy, że to w tym roku 1589 szewcze jatki trzykroć pogorywały. *KronMieszcz* 70; [*Miasteczko Bielsko*] Pogorywało trzykroć w krótkim czasie *LustrPłoc* 20, 45; *LustrWpol* II 267.]

pogorywać od czego: *GostGosp* 22 *cf Szereg.*

Szereg: »zapalać się i pogorywać«: Luczywá zá piecem nie chowác: bo tego fámo doświadczenie vczy y przeltrzega/ że fie od tego zápaláią y pogorywáią wzyfłtki dwory. *GostGosp* 22.

Synonimy: *palić się, płonąć.*

Formacje współrdzenne cf GORAC.

MP